

Buzëqeshjen tënde e zërin tënd
Mua mi sjell era
Shikimin tënd, buzët e tua
Mi shëndrit pranvera
Më ecë ngadalë nëpër qiell sikur t'ishe zanë
Emrin tënd e degjoj n'erë, m'duket të shoh ty
Buzëqeshjen tënde e zërin tënd
Mua mi sjell era
Shikimin tënd, buzët e tua
Mi shëndrit pranvera
Më ecë ngadalë nëpër qiell sikur t'ishe zanë
Emrin tënd e degjoj n'erë, m'duket të shoh ty

Dicka që thehet edhe prapë kur t'ngjitet vrehet
Thonë vera flet t'vërtetën njerzit shprehen zakonisht kur dehen
T'nesërmen si t'e qeli derën krejt problemet kthehen
E ti po ik si andërr unë po t'njeki me erën
Me shpresën mos po t'preku
Po përpjekem herë mas here po kot edhe kësaj here
Kush se thotë ni fjalë për neve
Sa ishim t'lumtun bashkë kurrë s'ju nalke goja tjerëve
E tash sillemi t'humbun gjoja s'kishte farë vlere
Ah sa m'ka marr malli, po du me ta puth ty ballin
T'lutna mu kthy, du mu kon me ty prej dytit deri me t'parin
Harro arin jetën royale, tripat t'Jul Cesarit
Ato janë sureale si ti moj zanë e malit
S'ka kërkim faljes mas ndarjes bijnë lot e thahen
Kjo vendimmarrje po m'jep forcë me pranë fajn
Po du me mposht barrën se ma ka mpi krahin
Si t'ma nish vokallin unë e di ki m'ja nis vajit

Buzëqeshjen tënde e zërin tënd
Mua mi sjell era
Shikimin tënd, buzët e tua
Mi shëndrit pranvera
Buzëqeshjen tënde e zërin tënd
Mua mi sjell era
Shikimin tënd, buzët e tua
Mi shëndrit pranvera
Më ecë ngadalë nëpër qiell sikur t'ishe zanë
Emrin tënd e degjoj n'erë, m'duket të shoh ty

Humbja e hidhun kur ndahen 2 njerëz t'lidhun
Fundja e di unë, ndarja vjen n'heshtje, pa tinguj
Edhe jom i bindun që të pagabueshëm s'jem t'lindun
Amo t'përmirësueshëm edhe t'ndishum, jo t'paarsyshum
U bo modë e hajde prishum
A qa po di unë, muhabet i parëndësishëm
Jom tu pi shumë, e di që je shumë larg amo jom tu t'ni shumë
Ku jon tash ata që për neve shtyheshin
Vetëdija po m'han mrena kur pe di që s'je e jemja
Plagët ma n'fund shërohen krejt qka mesin jon vec shenjat
Flak po m'djeget zemra, mall si zall, i vdekun i gjallë po endna
Si përrallë e rrallë e gjallë me engjuj e djaj, tepër e ron' o gjendja
S'po muj me marr vetën, me përballë me t'vërtetën
Kujtimet treten qata kom vendos mi majt n'letër
Zemra e ngrirë, botë e ftoftë e unë po kom etje

Kur ta shoh siluetën, me rikthen buzëqeshjen

Buzëqeshjen tënde e zërin tënd

Mua mi sjell era

Shikimin tënd, buzët e tua

Mi shëndrit pranvera

Buzëqeshjen tënde e zërin tënd

Mua mi sjell era

Shikimin tënd, buzët e tua

Mi shëndrit pranvera

Më ecë ngadalë nëpër qiell sikur t'ishe zanë

Emrin tënd e degjoj n'erë, m'duket të shoh ty